

prima instanță: A.Catană

dosarul nr. 2ra - 1617/14

instanța de apel: D.Manole, N.Traciuc, E.Fistican

## Î N C H E I E R E

21 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Galina Stratulat

Judecătorii: Oleg Sternioală, Iurie Bejenaru,

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Enachii Tudor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Enachii Tudor către Întreprinderea de Stat „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare” cu privire la restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Enachii Tudor, și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 iulie 2013,

### c o n s t a t ă

La 26 aprilie 2013 Enachii Tudor a depus cerere de chemare în judecată către Întreprinderea de Stat „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare” cu privire la restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 17 februarie 1997 Enachii Tudor a fost angajat în calitate de șef al secției de mecanizare a Asociației Republicane de Stat pentru Protecția Solurilor.

La fel, reclamantul a indicat că, prin ordinul nr. 14-c din 28.01.2013, a fost eliberat din funcția de inginer mecanic șef al Întreprinderii de Stat „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare”, conform art. 86 alin. (1) lit. h) Codul Muncii.

Consideră reclamantul Enachii Tudor că, ordinul de concediere reprezintă o formă de răzbunare a angajatorului față de salariat, invocînd că, pe parcursul ultimilor ani administrația Întreprinderii de Stat „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare” a admis mai multe încălcări ale legislației muncii referitor la întreg colectivul de muncă, cît și în particular în privința lui Enachii Tudor, iar una dintre abateri a fost restanțele mari la salariu.

A menționat reclamantul că, la sfîrșitul anului 2012, de la 90% din angajații întreprinderii de stat au fost solicitate de către administrație cereri privind acordarea concediilor din cont propriu pentru perioada 02.01.2013 - 04.01.2013. Reieșind din

considerentul că, însăși administrația a solicitat depunerea acestei cereri, Enachii Tudor, fără a face cunoștință cu ordinul de acordare a acestui concediu, la data de 02 ianuarie 2013, s-a deplasat în localitatea Grigoriopol. În jurul orelor 10:00, reclamantul a fost telefonat de către șeful secției cadre a întreprinderii de stat, care i-a comunicat că, anume cererea d-lui de concediu din cont propriu nu a fost acceptată și urmează să se prezinte la serviciu.

Indică Enachii Tudor în cererea sa de chemare în judecată că, a explicat angajatorului că este în imposibilitatea de a se prezenta la serviciu, și a solicitat ca aceste zile să-i fie compensate din zilele lucrate din concediul anual, însă și această solicitare a fost respinsă.

La data de 11 ianuarie 2013, Enachii Tudor a prezentat conducerii Î.S. „Protecția Solurilor îmbogățirii Funciare” explicația privind absența de la serviciu, iar ulterior s-a aflat în concediu medical până la data de 15 ianuarie 2013.

Susține Enachii Tudor că, Î.S. „Protecția Solurilor și îmbogățirii Funciare” respingându-i doar cererea lui de acordare a concediului neplătit pentru perioada 02-04 ianuarie 2013, i-a creat o situație discriminatorie față de ceilalți 90% din membrii colectivului de muncă, de la care s-au solicitat și acceptat cereri similare.

Suplimentar, Enachii Tudor a menționat că, nu a admis lipsa fără temei de la serviciu mai mult de 4 ore, adică lipsesc temeiuri juridice pentru eliberarea sa din funcție conform prevederilor art. 86 alin. (1) lit. h) Codul Muncii.

A solicitat Enachii Tudor instanței de fond restabilirea în funcția de inginer mecanic șef al Întreprinderii de Stat „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare” și încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la serviciu.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 iulie 2013 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia hotărârii instanței de fond, la data de 12 august 2013, Enachii Tudor a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2014 a fost respins apelul declarat de către Enachii Tudor ca neîntemeiat.

La adoptarea soluției sale, instanța de apel a constatat că, angajatorul Întreprinderii de Stat „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare” întemeiat l-a concediat pe Enachii Tudor din funcția de inginer mecanic șef al Î.S. „Protecția Solurilor îmbogățirii Funciare” în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii.

Or, circumstanțele de fapt ale speței examinate incontestabil demonstrează absența nemotivată a salariatului Enachii Tudor de la serviciu pentru perioada 02.01.2013- 04.01.2013, mai mult ca atât că, acest fapt se mai confirmă și prin

tabelul de pontaj pe luna ianuarie 2013, din care reiese că, pe perioada 02.01.2013-27.01.2013, Enachii Tudor a lipsit nemotivat de la serviciu (f.d. 23).

La acest capitol, instanța de apel a menționat că, pînă la emiterea ordinului de eliberare din funcție, angajatorul Întreprinderii de Stat „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare” a respectat procedura legală stabilită de Codul Muncii, solicitînd acordul organului sindical la eliberarea lui Enachii Tudor din funcție în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) Codul Muncii.

De asemenea, instanța de apel a conchis că, instanța de fond întemeiat a respins și critica reclamantului referitoare la aceea că, cererea lui Enachii Tudor privind concediu din cont propriu a fost respinsă din motive discriminatori, sau potrivit art. 120 Codul Muncii, fiecare cerere se examinează în mod individual, în acest sens fiind emis ordinul respectiv.

Astfel, instanța de apel a remarcat că, dubiul judiciar a fost înlăturat, temeinicia acțiunii înaintate de Enachii Tudor nefiind dovedită prin probe veridice, utile, pertinente și concludente, administrate în conformitate cu normele procedurale, iar argumentele invocate de către apelant în apelul declarat au constituit obiect de studiu în instanța de fond, negăsindu-și confirmare nici în cea de apel.

La 27 martie 2014 Enachii Tudor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată..

În motivarea recursului Enachii Tudor a indicat că, consideră hotărîrile judecătorești ilegale și neîntemeiate, deoarece în cadrul examinării cauzei instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a litigiului și a aplicat și interpretat eronat normele dreptului material și procedural, fapt ce a dus la pronunțarea unei decizii ilegale și neîntemeiate.

La 25 aprilie 2014 Întreprinderea de Stat „Protecția Solurilor și Îmbunătățirii Funciare” a depus prin intermediul cancelariei o referință, prin care a invocat dezacordul cu recursul depus de Enachii Tudor, solicitînd respingerea acestuia cu menținerea hotărîrilor judecătorești.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră

inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Enachii Tudor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurenților se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Enachii Tudor, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroră instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulusul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Enachii Tudor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Enachii Tudor se consideră inadmisibil.  
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Galina Stratulat

Judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru